

ความพยายามที่ง่ายตายที่จะกลับมาหัดเทียบกับพ่อคือการเชื่อฟัง

วันนี้บัพดาตากำลังมองดูชุมนุมของหงส์ศักดิ์สิทธิ์ของท่าน ลูกแต่ละคนเป็นหงส์ศักดิ์สิทธิ์ที่จิตใจไตร่ตรองเพชรพลอยแห่งความรู้ อยู่เสมอ หน้าที่ของหงส์ศักดิ์สิทธิ์คือเชือก่อนหินที่ไร้ประโยชน์ออกไปและไตร่ตรองเพชรพลอยแห่งความรู้ เพชรพลอยแต่ละเม็ดมีค่ามาก! ลูกๆแต่ละคนได้กลายเป็นเหมือนแหงเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกเปี่ยมล้นด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ อยู่เสมอ

วันนี้บัพดาตากำลังตรวจสอบประเด็นพิเศษอย่างหนึ่งในลูกทุกคน ประเด็นนั้นคืออะไร? วิธีที่ง่ายในการปลูกฝังความรู้ และโยคะในตัวลูกคือการเคลื่อนไหวในขณะที่เชื่อฟังบัพและดาตา ลูกต้องเชื่อฟังพ่อ เชื่อฟังครู และเชื่อฟังชัทกูรู การเชื่อฟังทั้งสามรูปนั้นหมายถึงการเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายตาย เพราะบาบาในทั้งสามรูปนั้นจะให้คำแนะนำสั่งสอนและแนวทางกับลูกๆสำหรับทุกการกระทำที่ลูกทำตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน ถ้าลูกยังคงทำทุกสิ่งตลอดเวลาตามคำแนะนำที่ลูกได้รับ ลูกจะไม่สัมผัสกับความลำบากตรากตรำหรือความยากใดๆ ลูกได้รับคำแนะนำที่ชัดเจนสำหรับความคิด คำพูด และการกระทำของลูกในทุกขณะ ลูกแม้กระทั่งไม่จำเป็นต้องคิดว่าลูกควรทำอะไรบางอย่างหรือไม่ ลูกไม่จำเป็นต้องพยายามคิดว่าสิ่งนั้นถูกหรือผิดด้วยซ้ำ คำแนะนำสั่งสอนและแนวทางของพระเจ้าชั้นสูงส่งเสมอ ดังนั้นนี่เป็นชุมนุมที่ดีมากของลูกๆมารุททุกคนที่มา ทันทที่ลูกเป็นของพ่อ ลูกแต่ละคนได้ทำสัญญาอะไรกับพ่อ? ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาหรือไม่? สัญญาแรกที่ลูกทำเมื่อลูกเป็นของพ่อคืออะไร? "บาบา ร่างกาย จิตใจ และเงิน" - ไม่ว่าในกรณีใด กุมารไม่ได้มีเงินมากมายนัก แต่ถึงกระนั้น - " สิ่งใดที่ฉันมีก็เป็นของท่านทั้งหมด" ลูกได้ให้สัญญาเช่นนี้ใช่ไหม? ลูกสัญญาว่าลูกจะให้ "ร่างกาย จิตใจ และเงินทองของลูก และมีทุกความสัมพันธ์กับท่านหรือไม่?" ในเมื่อร่างกาย จิตใจ และเงินทั้งหมดของลูก ล้วนเป็นของพ่อ แล้วอะไรที่เป็นของลูกล่ะ? จะมีอะไรที่เป็นของลูกบ้างไหม? มีอะไรอีกไหม? ลูกได้ให้ร่างกาย จิตใจ เงินทอง และยกความสัมพันธ์ของลูกที่มีกับทุกคนให้กับพ่อหรือไม่? ผู้ที่ครองเรือนได้ทำเช่นนี้ไหม? ผู้ที่มาจากมธุบันได้ทำเช่นนี้ไหม? ลูกทำสิ่งนี้อย่างมั่นคงหรือไม่? ในเมื่อจิตใจของลูกเป็นของพ่อด้วย มันจึงไม่ได้เป็นของลูกใช่ไหม? หรือลูกคิดว่ามันเป็นจิตใจของลูกและลูกสามารถไขมันได้ตามที่ลูกต้องการ เพราะลูกพิจารณาว่ามันเป็นของลูกหรือไม่? ในเมื่อลูกให้จิตใจของลูกแก่พ่อ ในเมื่อลูกได้มอบจิตใจของลูกให้แก่พ่อแล้ว ลูกมอบทุกสิ่งให้กับท่านแล้ว แล้วทำไมลูกถึงต่อสูรบา? "จิตใจของมันเป็นทุกซ์ จิตใจของฉันมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ จิตใจของฉันถูกรบกวน" ในเมื่อจิตใจมันไม่ได้เป็นของลูก แต่เป็นสิ่งที่ลูกได้รับมาด้วยความไว้วางใจ ดังนั้นมันจึงไม่มีความไม่ซื่อสัตย์สำหรับลูกที่จะใช้สิ่งที่ลูกได้รับมาด้วยความไว้วางใจหรือ? ประตุที่มายาสามารถเข้าไปได้คือ "ฉันและของฉัน" ในเมื่อแม้กระทั่งร่างกายของลูกก็ไม่ใช่ของลูก แล้วลูกจะมี "ฉัน" ของจิตสำนึกที่เป็นร่างได้อย่างไร? แม้แต่จิตใจของลูกก็ไม่ได้เป็นของลูก แล้วลูกจะสามารถพูดได้อย่างไรว่า "ของฉัน! ของฉัน!"? จิตใจของลูกเป็นของพ่อหรือเป็นของลูก? มันเป็นของพ่อหรือไม่? หรือที่ลูกบอกว่ามันเป็นของพ่อและเชื่อว่าเป็นของลูก? มิฉะนั้นสิ่งนี้ก็หมายความว่าลูกพูดว่ามันเป็นของพ่อ แต่ลูกพิจารณาว่ามันเป็นของลูกเองจริงๆ เพียงจดจำสัญญาแรกที่ลูกได้ให้ไว้ เพื่อที่จะไม่มีทั้ง "ฉัน" หรือ "ของฉัน" ของจิตสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นคำแนะนำของพ่อคือ: พิจารณาตัวเองให้ยึดมั่นจิตใจด้วยความไว้วางใจ พิจารณาตัวลูกเองว่ากำลังยึดมั่นจิตใจของลูกด้วยความไว้วางใจเช่นกัน แล้วลูกจำเป็นต้องลำบากตรากตรำไหม? ความอ่อนแอใดก็ตามจะมาจากสองคำนี้: "ฉันและของฉัน" ดังนั้นร่างกายจึงไม่ได้เป็นของลูกและลูกก็ไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างของ"ฉัน" ในเมื่อลูกมีความเชื่อฟัง พ่อได้ให้คำแนะนำสั่งสอนอะไรกับลูกสำหรับความคิดอะไรก็ตามที่อยู่ในจิตใจของลูก? จงมีความคิดในเชิงบวกและมีความคิดที่มีความเมตตาที่จะให้คุณประโยชน์ พ่อได้ให้คำแนะนำสั่งสอนกับลูกที่จะมีความคิดในเรื่องที่จำเป็นหรือไม่? ไม่เลย! ในเมื่อจิตใจของลูกไม่ใช่ของลูก และลูกยังคงมีความคิดที่ไร้ประโยชน์เหล่านั้น ถ้าอย่างนั้นลูกคงไม่ได้นำคำแนะนำของพ่อไปปฏิบัติใช่ไหม? เพียงแค่จดจำคำศัพท์ของการเป็นลูกที่เชื่อฟังผู้เชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้า ลองคิดว่าบางสิ่งบางอย่างเป็นไปตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อหรือไม่ พ่อจะจดจำลูกที่เชื่อฟังของท่านโดยอัตโนมัติเสมอ ลูกเช่นนี้จะเป็นที่รักโดยอัตโนมัติและมีความใกล้ชิดกับพ่อของเขาโดยอัตโนมัติ ดังนั้นตรวจสอบดูว่าลูกใกล้ชิดและเชื่อฟังพ่อหรือไม่ ลูกสามารถจดจำประโยคหนึ่งในเวลาอมฤตได้ "ฉันคือใคร?" ฉันเชื่อฟังไหม? หรือว่าเป็นบางครั้งที่ลูกเชื่อฟังคำแนะนำของท่านและบางครั้งก็เคลื่อนออกไปจากคำแนะนำเหล่านั้น?

บัพดาดาพูดอยู่เสมอว่า: ถ้าลูกจดจำคำว่า "บาบา" ได้ในทุกความสัมพันธ์ และคำนั้นออกมาจากหัวใจของลูก "บาบา" ลูกก็จะได้สัมผัสกับความใกล้ชิด อย่าเพียงแค่พูดซ้ำๆเหมือนเป็นมนตราว่า "บาบา บาบา" ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า "ราม ราม" ในขณะที่ลูกพูดว่า "บาบา บาบา" อย่างไรก็ตามให้สิ่งนี้ปรากฏออกมาจากหัวใจของลูก: "บาบา" ก่อนที่ลูกจะทำสิ่งใดให้ตรวจสอบก่อนเลยว่าคำแนะนำของบาบาสำหรับจิตใจ ร่างกาย และเงินของลูกคืออะไร ไม่ว่าลูกกุมารจะมีเงินน้อยเพียงใด ลูกได้ดูแลสิ่งนั้นตามคำแนะนำและแนวทางที่พ่อได้ให้กับลูกหรือไม่? หรือลูกเพียงแค่มั่นใจเมื่อลูกต้องการ? ลูกกุมารแต่ละคนได้รับคำแนะนำให้เกิดปัญหาเงินฝากของลูก: ว่าจะใช้เงินของลูกอย่างไรและเมื่อใด ว่าควรจะใช้จิตใจและร่างกายของลูกอย่างไรและเมื่อใด ลูกควรเก็บบัญชีทั้งหมดนี้ไว้ เมื่อใดดีให้คลาสเกี่ยวกับธรรมชาติสำหรับการสร้างเสริมคุณธรรมและความรู้ ดาดีอธิบายกับลูกว่าลูกควรใช้เงินอย่างไร และลูกควรจะเก็บบัญชีใด ลูกกุมารรู้วิธีเก็บรักษาบัญชีของลูกอย่างไรและจะใช้เงินของลูกอย่างไรหรือไม่? ลูกรู้อะไรหรือไม่? มีลูกเพียงไม่กี่คนที่ยกมือ พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งนี้ มีลูกใหม่อยู่ที่นั่นเช่นกัน ลูกต้องบอกพวกเขาอย่างแน่นอนว่าจะต้องทำอะไรเพื่อที่พวกเขาจะได้ไร้กังวล แล้วพวกเขาจะไม่รู้สึกว่าเป็นภาระใดๆ ลูกทุกคนต้องมีเป้าหมาย: กุมารหมายถึงเบาสบาย ดับเบิลโลท เป็นแสงและเบาสบาย เป้าหมายของลูกกุมารคือการกลายเป็นอันดับหนึ่ง ลูกมีเป้าหมายนี้หรือไม่? อย่างไรก็ตามพร้อมกับเป้าหมายนี้ลูกต้องมีคุณสมบัติที่จำเป็นด้วย หากลูกมีเป้าหมายที่สูงมากแต่ไม่มีคุณสมบัติสำหรับสิ่งนั้น ก็คงจะเป็นเรื่องยากที่จะไปถึงเป้าหมายของลูก ดังนั้นจงเก็บรักษาคำแนะนำของพ่อไว้ในสติปัญญาของลูกอยู่เสมอก่อนที่จะกระทำสิ่งใด

บัพดาดา ได้บอกกับลูกก่อนหน้านี้แล้วว่าสมบัติที่มีค่าหลักที่สำคัญในชีวิตบราห์มินคือ ความคิด เวลา และลมหายใจของลูก ลมหายใจของลูกเป็นสิ่งล้ำค่าอย่างยิ่ง อย่าให้แม้กระทั่งลมหายใจเดียวเป็นไปอย่างธรรมดาหรือสูญเปล่า บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่า "ระลึกถึงเทพผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษของท่านในทุกลมหายใจ" อย่าปล่อยให้ลมหายใจของลูกสูญหายไปโดยเปล่าประโยชน์ มีสมบัติที่มีค่าของความรู้และพลัง แต่ลูกใช้สมบัติหลักทั้งสามเหล่านี้ (เวลา ความคิด และลมหายใจ) ไปในทางที่มีค่าและเป็นไปตามแนวทางที่ลูกได้รับหรือไม่? ลูกไม่ได้สูญเสียสิ่งเหล่านี้ไปใช้ไหม? หากลูกสูญเสียสิ่งเหล่านี้ไป ลูกก็ไม่สามารถสะสมสิ่งใดได้ ปัญหาอ้อมอ้อมของลูกจะต้องมีการสร้างขึ้นตั้งแต่ตอนนี้อยู่ครบถ้วน หากลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งในยุคทองและยุคเงิน หรือแม้กระทั่งถ้าลูกต้องการจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ลูกต้องสร้างบัญชีของลูกขึ้นมาสำหรับทั้งสองยุคในเวลาเดียวกัน ดังนั้นในมุมมองของสิ่งนี้ ลูกควรพิจารณาว่า เวลา ความคิด และลมหายใจของลูกของชีวิตอันสั้นในยุคบรรจบพบกันนี้มีค่าเหลือเกินเพียงใด อย่าได้ไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่าใช้เวลาของลูกไปวันๆเช่นนั้น เพราะนั่นจะไม่ใช้แค่วันที่ผ่านไป แต่จะเป็นวันที่ลูกจะต้องสูญเสียเป็นอย่างมาก เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีความคิดที่ไม่จำเป็นใดๆหรือเมื่อใดก็ตามที่ลูกสูญเสียเวลาของลูกไป อย่าเพียงแค่มั่นใจว่าเป็นการสูญเสียเวลาไปแค่ห้านาที แต่ลูกต้องประหยัดเวลาเหล่านั้นไว้ ตามเวลาในปัจจุบัน ธรรมชาติทำงานของเธออย่างรวดเร็วมาก เธอแสดงให้เห็นอยู่เสมอว่าเธอเล่นบทบาทของเธอไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เธอแสดงให้เห็นว่าเธอเล่นบทบาทของเธออย่างไรในทีใดที่หนึ่ง อย่างไรก็ตามลูกบราห์มินผู้เป็นนายแห่งธรรมชาติ มีเพียงการละเล่นเดียวของสภาพที่โอบยิบ ดังนั้นแม้ว่าธรรมชาติแสดงให้เห็นว่าเธอกำลังเล่นบทบาทของเธออย่างไร ลูกบราห์มินก็แสดงให้เห็นเช่นกันว่าลูกเล่นบทบาทของสภาพที่โอบยิบอย่างไรใช้ไหม?

ลูกคนหนึ่งเขียนจดหมายถึงบัพดาดา บอกบาบาเกี่ยวกับพายุไซโคลนที่เข้ามาในรัฐโอริสสา ดังนั้นบัพดาดาจึงถามลูกว่า: ลูกได้เห็นธรรมชาติเล่นบทบาทของเธออย่างไร ลูกเพียงแค่อุทธรณ์ธรรมชาติเล่นบทบาทของเธออย่างไรหรือลูกอยู่กับการเล่นบทบาทของลูกในสภาพที่โอบยิบ? หรือลูกเพียงแต่คอยฟังข่าวต่อไป? ลูกจะต้องฟังข่าวทั้งหมด แต่ลูกใส่ใจที่จะรักษาสภาพที่โอบยิบของลูกได้เหมือนกับที่ลูกฟังข่าวหรือไม่? ลูกบางคนเป็นโยคีที่แฝงตัวและพวกเขาได้รับความช่วยเหลือมากมายจากบัพดาดา อย่างไรก็ตามยังมีลูกบางคนที่ไม่สั่นคลอนเช่นกัน และในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พวกเขาช่วยรักษาสภาพอากาศให้สงบในเวลานั้น เช่นที่รัฐบาลและรัฐใกล้เคียงพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทางกายภาพ ในทำนองเดียวกันลูกบราห์มินทั้งหลายได้ทำหน้าที่ของตนในการทำงานที่สูงส่งของพระเจ้าในการให้ความร่วมมือของความสงบและความสุขหรือไม่? ผู้คนเหล่านั้นเริ่มประกาศทันทีว่ารัฐบาลนั้นๆทำสิ่งนี้ และคนนั้นคนนั้นทำสิ่งนั้น ในทำนองเดียวกันบัพดาดาถามว่า: ลูกบราห์มินได้ดำเนินหน้าที่ของลูกหรือไม่? ลูกต้องอยู่อย่างตื่นตัวด้วยเช่นกัน มันเป็นเรื่องจำเป็นที่จะให้ความช่วยเหลือทางกายภาพ และบัพดาดาไม่ได้บอกลูกว่าอย่าทำเช่นนั้น แต่งานพิเศษของลูกดวงวิญญาณบราห์มินคือการให้ความร่วมมือในลักษณะที่ไม่มีใครสามารถทำได้ ดังนั้นลูกอยู่อย่างตื่นตัวและให้ความร่วมมือในลักษณะนี้หรือไม่? ลูกต้องให้ความร่วมมือในลักษณะนี้ใช้ไหม? หรือว่ามันเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาต้องการเพียงแค่เสื้อผ้าและอาหาร? ก่อนอื่นพวกเขาต้องการพลังและความสงบของจิตใจเพื่อที่จะเผชิญกับสถานการณ์ ดังนั้นพร้อมกับการคำนึงทางกายภาพแล้ว

พวกเขาต้องการที่จะได้รับความร่วมมือที่ละเอียดอ่อนด้วยเช่นกันซึ่งเพียงบรรพบุรุษเท่านั้นที่สามารถให้ได้ ไม่มีใครสามารถให้ความร่วมมือนี้ได้ สิ่งนั้นไม่มีอะไร มันเป็นเพียงแค่การซักซ้อมเท่านั้น ของจริงยังไม่ถึง พ่อและเวลากำลังทำให้ลูกซักซ้อมสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นลูกรู้วิธีใช้พลังและสมบัติที่มีค่าที่ลูกมีในเวลาที่ถูกต้องหรือไม่?

ลูกกุมารจะอย่างไร? ลูกได้สะสมพลังหรือไม่? ลูกได้สะสมความสงบหรือไม่? ลูกยกมือของลูกได้ดีมาก เวลานี้แสดงสิ่งนี้ให้เห็นในทางปฏิบัติ ลูกต้องเห็นทุกสิ่ง ได้ยินทุกสิ่ง และร่วมมือกันอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ในเวลาที่ของจริงกำลังเกิดขึ้น ลูกต้องเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ไม่เกรงกลัวและละวาง และเล่นบทบาทของลูกด้วยเช่นกัน บทบาทอะไร? ลูกๆ ของผู้ประทานจะต้องเป็นผู้ประทานและให้ดวงวิญญาณในสิ่งที่พวกเขาต้องการ ดังนั้นลูกเป็นนายผู้ประทานใช่หรือไม่? สะสมสต็อกของลูก! ลูกสามารถกลายเป็นผู้ประทานได้ตามสต็อกที่ลูกได้สะสมไว้เท่านั้น หากลูกยังคงสะสมสิ่งของเพื่อตนเองต่อไปจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกจะไม่สามารถเป็นผู้ประทานได้ ลูกจะไม่สามารถที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่งที่ลูกต้องได้รับเป็นเวลาหลายชาติเกิด ดังนั้นเก็บสต็อกของหนึ่งสิ่งไว้กับตัวเอง ให้คลังสมบัติที่มีค่าของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่สูงส่งของลูกเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ประการที่สองลูกต้องสามารถให้พลังพิเศษแก่ทุกคนได้ตามที่พวกเขาต้องการ ขณะนี้ตามเวลาน่าความคิดและเวลาของลูกไปสู่ความพยายาม พร้อมกันนั้นจงกลายเป็นผู้ประทานและให้ความร่วมมือของลูกแก่โลก ลูกแต่ละคนได้รับการบอกแล้วว่าลูกต้องใช้ความพยายามอะไรเพื่อตัวลูกเอง ในเวลาอมฤต ให้คิดว่าตัวเองเป็นลูกที่เชื่อฟัง ลูกได้รับคำแนะนำสำหรับทุกสิ่งที่ลูกทำ ลูกได้รับการบอกว่าจะตื่นขึ้นมาอย่างไร จะไปนอนอย่างไร จะกินอย่างไร และจะเป็นคาร์มาโยคืออย่างไร ลูกได้รับคำแนะนำสำหรับการกระทำทุกอย่างที่ลูกทำ การเชื่อฟังพ่อคือการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ เพียงทำตามศรัทธา! อย่าได้ทำตามการกำหนดของจิตใจของลูกเอง (มานมัท) หรือการกำหนดของผู้อื่น (พารมัท) อย่าได้เพิ่มสิ่งใดในศรัทธา บางครั้งเมื่อลูกทำตามจิตใจของตนเองหรือของผู้อื่น ลูกจะต้องลำบากตรากตรำ นั้นจะไม่ง่าย เพราะมานมัทและพารมัทจะไม่ปล่อยให้ลูกโบายบิน ผู้ที่ทำตามมานมัทและพารมัทจะมีภาระ และภาระเหล่านั้นจะขัดขวางลูกจากการโบายบิน ศรัทธาทำให้ลูกดับเบิลไลท์-เป็นแสงและเบาสบาย การทำตามศรัทธาหมายถึงการกลับมาทัดเทียมกับพ่อได้อย่างง่ายดาย ไม่มีสถานการณ์ใดที่สามารถทำให้ใครก็ตามทำตามศรัทธาทกลงมาได้ แล้วลูกรู้วิธีทำตามศรัทธาหรือไม่?

อัจชะ แล้วลูกกุมารจะอย่างไร? ลูกได้รับการเชื้อเชิญเป็นพิเศษ แล้วลูกได้รับการต้อนรับเช่นนั้นหรือไม่? ลูกเป็นที่รักอย่างสุดซึ้ง! แล้วตอนนี้ลูกจะทำอะไร? ลูกจะให้การตอบสนอง หรือเมื่อลูกกลับบ้านลูกจะลิ้มทุกสิ่งหรือไม่? ไม่ใช่ว่าตอนอยู่ที่นั่นลูกก็จำทุกสิ่งที่นี่และเมื่อลูกกลับบ้านลูกก็จำทุกสิ่งที่นี่ใช่ไหม? มันไม่ใช่อย่างนั้นใช่ไหม? ลูกมีความสนุกสนานเพลิดเพลินกับตัวเองเป็นอย่างมากที่นี่ ลูกได้รับการปกป้องจากการจู่โจมของมายา มีใครที่นี่ที่เคยสัมผัสกับมายาแม้กระทั่งในมฐันบ้างไหม? มีใครที่ต้องลำบากตรากตรำแม้กระทั่งอยู่ในมฐันบ้างไหม? ลูกมีความปลอดภัย เป็นสิ่งที่ดี บัพดาตามีความยินดี เวลานี้จะมาถึงเมื่อรัฐบาลจะถึงความสนใจไปที่กลุ่มเยาวชน อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อลูกกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค ใครที่เรียกว่าเป็นผู้ทำลายอุปสรรค? มันเป็นชื่อของลูกทุกคนใช่ไหม? ต่อเมื่อไม่มีอุปสรรคใดกล้าที่จะมาต่อต้านขัดขวางลูกกุมารใดๆแล้วเท่านั้นที่ลูกสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ทำลายอุปสรรค ปล่อยให้อุปสรรคมาจู่โจมลูก ลูกต้องเอาชนะอุปสรรค ลูกมีความกล้าที่จะเป็นผู้ทำลายอุปสรรคหรือไม่? หรือมันเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกกลับบ้าน ลูกจะเขียนจดหมายและพูดว่า "ดาดี ที่นั่นดีมาก แต่ฉันไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น!" ลูกจะไม่เขียนสิ่งนี้ใช่ไหม? เขียนข่าวดีและบอกว่าลูกโอเคและดีมาก ที่ลูกเป็นผู้ทำลายอุปสรรค เขียนเพียงแค่ว่า "โอเค!" อัจชะ

แม้แต่ความพิเศษของมฐันก็ไปถึงบัพดาตา พวกเขาได้ส่งซาร์ทของพวกเขาแล้ว สิ่งเหล่านี้ได้ไปถึงบัพดาตาแล้ว บัพดาตาดูว่าลูกทุกคนเป็นลูกที่เชื่อฟังและเชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนของบ๊อบา ทันทีที่ลูกได้รับมอบหมายงานพิเศษให้ทำ ลูกจะต้องทำสิ่งนั้นโดยการมีความพร้อมอยู่เสมอ ดังนั้นบัพดาตาจึงขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษกับลูก ลูกแต่ละคนได้เขียนซาร์ทของลูกไว้อย่างชัดเจน (พูดกับดาดี) ลูกควรดูผลลัพธ์ของพวกเขาและให้คลาสด้วย พวกเขาเขียนเกี่ยวกับสภาพของพวกเขาได้ดีมาก บัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนด้วย พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ อัจชะ

ถึงลูกทุกคนที่เชื่อฟังบัพดาตาในทุกหนแห่ง ถึงลูกทุกคนที่เป็นผู้ทำลายอุปสรรคอยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำตามศรัทธาอย่างง่ายดายและสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่เป็นอิสระจากการที่ต้องลำบากตรากตรำ ถึงผู้ที่โบายบินอยู่เสมอและทำให้ผู้อื่นโบายบินอย่างมีความสุข ถึงผู้ที่เปี่ยมล้นไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ถึงลูกที่อยู่อย่างใกล้ชิดและทัดเทียมกับพ่อ รัก ระลึกถึง เป็นอย่างมาก และนมัสต์ ถึงกุมารที่ไม่รู้เหนื่อยโดยเฉพะและพร้อมเสมอ ถึงผู้ที่โบายบินในสภาพที่โบายบิน ด้วยความรักและความระลึกถึง

เป็นพิเศษจากบัพดาตา

(บัพดาตาเดินไปรอบๆ ไดมอนด์ฮอลล์เพื่อให้ตรีชตีให้กับบราเธอร์และซิสเตอร์ทุกคนที่นั่งอยู่ที่นั่น) บัพดาตามีความรักมากมายต่อลูกแต่ละคน อย่าคิดว่าบัพดาตามีความรักต่อลูกน้อยลง แม้ว่าลูกจะลืบบาบา บาบาก็จะหมั่นลูกประจำของลูกทุกคนอยู่ตลอดเวลา เพราะคุณสมบัติพิเศษของลูกทุกคนอยู่ตรงหน้าบัพดาตาตลอดเวลา ไม่ใช่ว่าลูกคนใดคนหนึ่งไม่พิเศษ ลูกทุกคนมีคุณสมบัติพิเศษ พ่อไม่เคยลืบลูกแม้แต่คนเดียว ดังนั้น ลูกทุกคนควรก้าวไปข้างหน้าต่อไปโดยพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นเครื่องมือสำหรับงานพิเศษ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดอกกุหลาบทางจิตและอยู่ในสภาพทางจิตอยู่เสมอและมองผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณกุหลาบทางจิตคือดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณอยู่เสมอ ไม่ว่าผู้ที่มีกลิ่นหอมทางจิตวิญญาณจะมองดูที่ใด และไม่ว่าพวกเขาจะมองดูใครก็ตาม พวกเขาจะมองเห็นแต่ดวงวิญญาณเท่านั้น ไม่ใช่ร่างกาย ดังนั้น จงอยู่ในสภาพทางจิตอยู่เสมอและมองผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณ เช่นเดียวกับที่พ่อเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นสวนของท่านก็สูงที่สุดเช่นกัน และลูกๆ ก็เป็นเครื่องประดับพิเศษ นั่นคือดอกกุหลาบทางจิตของสวนนั้น กลิ่นหอมทางจิตวิญญาณของลูกจะเป็นประโยชน์ต่อดวงวิญญาณมากมาย

คติพจน์: หากลูกทำให้ใครบางคนพอใจโดยการฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยข้อใดข้อหนึ่ง นั่นก็จะสะสมอยู่ในบัญชีแห่งความทุกข์ของลูก

*** โอม ขานติ ***